

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 10C/178/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711216512
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2014:7711216512.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce v právnej veci navrhovateľov X) C.. R. O., L.. XX.X.XXXX, J. E. X. XXX, X) G.. R. Y., L.. XX.X.XXXX, J. C., A.. I. XX, X) C.. C. O., L.. XX.XX.XXXX, J. J., A.. O. XXX, zastúpených JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom so sídlom AK Michalovce, ul. kpt. Nálepku 8, proti odporcovi X./ W.. I. L., L.. X.XX.XXXX, J. C., A.. I. XX, zastúpený JUDr. Líviou Krnčokovou, advokátkou so sídlom AK Bratislava, ul. 29. augusta 5, X./ C.. C. L., O.. P., L.. X.XX.XXXX, J. C., A.. I. XX. v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo k hnutelným veciam a to

- Dominant B2(výrobné číslo 72510183)
- Romayor B3 - 314 (výrobné číslo 31419760)
- Viktoria B2 (výrobné číslo 13837, nepoužíva sa)
- Rosia (výrobné číslo 5109, používa sa len zriedka)
- Rezačka Sejpa 115 (výrobné číslo 44465)
- Lis na papier (výrobné číslo TYP -RB-RP 1042)
- Drôtošička (výrobné číslo 7197, 468, nepoužíva sa)
- Vysokozdvížný vozík
- Grafopres 2 ks (výrobné číslo TYP - GP161073)
- Ostatné stroje a zariadenia s tým, že uvedené hnutelnosti prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného v 1. rade Ing. Jozefa Nováka.

II. Súd žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k hnutelným veciam

- 1./ Fax Panasonic KX-F90B
- 2./ Tlačiareň Epson LQ-1070
- 3./ Počítač Plus Akaner OS 3000
- 4./ PCAT 486+ HP Laser Jet
- 5./ Repromaster 310 Agfa
- 6./ Čalúnená súprava Siegrid
- 7./ Agfa X/6-kopírka
- 8./ Kotly Sabal 2ks
- 9./ Telefónna súprava UE5
- 10./ Hard disk
- 11./ OPL - HP Laser Jet plus RAM z a m i e t a.

III. Žalovaný v 1. rade je p o v i n ň ý na finančné vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu na predmetných hnutelných veciach zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu vo výške 1.826,80 EUR, ktorá predstavuje polovicu hodnoty spoluvlastníckeho podielu na hnutelných veciach, do tridsať dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobcovia v 1. až 3. rade sú p o v i n ň í zaplatiť spoločne a nerozdielne z titulu širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva žalovanému v 1. rade I. L. sumu 21.903,74 EUR, ktorá predstavuje polovicu

celkovej sumy zhodnotenia nehnuteľnosti vo výške 43.807,49 EUR určenej znaleckým posudkom, do tridsať dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam v k.ú. Michalovce, zapísaných na LV č. XXX a to :

- stavba - Tlačiareň súp. číslo XXXX, ktorá leží na parcele č. XXXX
  - pozemok parcely reg. C parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoría vo výmere 508m²
  - pozemok parcely reg. C parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoría vo výmere 15m²
  - pozemok parcely reg. C parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoría vo výmere 17m²
  - pozemok parcely reg. C parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoría vo výmere 674m²
  - pozemok parcely reg. C parc. č. XXXX zastavané plochy a nádvoría vo výmere 716m²
- s tým, že uvedené nehnuteľnosti p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovanej v 2. rade C.. C. L..

VI. Žalovaná v 2. rade je p o v i n á na finančné vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach zaplatiť žalobcom sumu vo výške 60.345,30 EUR, ktorá predstavuje polovicu hodnoty spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach, do tridsať dní od právoplatnosti rozsudku.

VII. Žalobcovia sú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť z titulu širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva žalovanej v 2. rade sumu 65.899,84 EUR, ktorá predstavuje polovicu celkovej sumy vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. 148 spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne zo sumy 65.899,84 EUR od 17.2.1998 do zaplatenia, do tridsať dní od právoplatnosti rozsudku.

VIII. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 27.10.1994 sa žalobca domáhal, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania a následne ho vysporiadal tak, aby za výlučného vlastníka nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXX k.ú. C. a hnutel'nych vecí podľa pripojeného zoznamu bol pôvodný žalobca s povinnosťou finančného vyrovnania žalovaného za jeho zaniknutý spoluvlastnícky podiel. Žalobu odôvodnil tým, že verejnou dražbou v rámci malej privatizácie so žalovaným ako fyzické osoby nadobudli do podielového spoluvlastníctva každý v 1-ci hnutel'ny a nehnuteľny majetok bývalej prevádzkovej jednotky K. P., Š. G. G., prevádzka C.. Vydražená jednotka bola zakúpená za 2.781.000,- Sk. Táto cena tvorila hodnotu všetkých hnutel'nych a nehnuteľnych vecí mimo zásob. Poukázal na to, že po vydražení účastníci spoločne zakúpili hnutel'ne veci, stroje a zariadenia slúžiace k polygrafickej činnosti. Účastníci spolu nepodnikali a nemali uzavretú žiadnu obchodnú spoločnosť. Každý z nich vykonával podnikateľskú činnosť samostatne na základe živnostenského oprávnenia. Žalobca uviedol, že všetok hnutel'ny a nehnuteľny majetok, ktorý tvorí jeho vlastníctvo užíval počas celej doby výlučne on, iba jemu mal slúžiť na podnikateľské účely. Poukázal na to, že medzi účastníkmi dochádzalo k značným rozporom v dôsledku čoho ďalšie účel'ne využitie predmetu podielového spoluvlastníctva nie je možné. Napriek jeho pokusu na uzavretie dohody pri vysporiadaní podielového spoluvlastníctva, táto sa zo strany žalovaného nemohla uzatvoriť. Žalovaný listom zo dňa 9.8.1994 deklaroval, že nie je ochotný ďalej byť so žalobcom v žiadnom vlastníckom ani právnom vzťahu. Keďže predmet podielového spoluvlastníctva nie je možné reálne rozdeliť bez toho, aby nestratil svoj pôvodný účel, žalobca sa domáhal po zrušení podielového spoluvlastníctva prikázania predmetu podielového spoluvlastníctva do jeho vlastníctva s povinnosťou finančnej náhrady ustupujúceho podielového spoluvlastníka.

Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril podaním zo dňa 31.1.1995. Súhlasil so žalobou v časti týkajúcej sa zrušenia spoluvlastníctva k nehnuteľnosti ako aj k hnutel'ným veciam. Spoluvlastníctvo žiadal vysporiadať tak, aby nehnuteľnosť ako aj hnutel'ne veci boli prikázané do jeho výlučného vlastníctva s tým, že by bol povinný žalobcovi vyrovnať jeho spoluvlastnícky podiel sumou určenou podľa znaleckého posudku. Uznal, že so žalobcom sa zúčastnili v rámci malej privatizácie dražby bývalej prevádzkovej jednotky K. P., Š..G.. G.. Túto nadobudli do vlastníctva za dražobnú cenu 2.781.000,-Sk. Takisto uznal, že za daného stavu sa účastníci stali podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti ako aj hnutel'nych vecí, každý v podiele 1/2-ca k celku. Svoj návrh, aby sa stal výlučným vlastníkom predmetu konania odôvodnil žalovaný tým, že dražobná cena bola uhradená z úveru poskytnutého Slovenskou štátnou sporiteľňou.

Úverovú zmluvu účastníci podpísali spoločne. Podmienkou na poskytnutie tohto úveru však bol zápis žalovaného ako podnikateľa v bývalom obchodnom registri. Týmto úverom bola hrazená nehnuteľnosť - pozemok a stavba a pôvodné technologické zariadenie. Žalovaný namietal, že všetky platby na úhradu úveru poskytoval a uhrádzal výlučne on. Počas celej doby účastníci spoločne nepodnikali a spoločne nevyvíjali činnosť, ktorou by sa pričínili o spoločné prevádzkovanie vydraženej jednotky. Vzhľadom na vzájomné nezhody od 1.1.1993 prevádzal žalovaný platby na úhradu úveru prostredníctvom nanovo založeného účtu s názvom Ing. Jozef Novák - Polygrafia. Uviedol, že podnikateľskú činnosť vyvíjal výlučne on. Od začiatku si viedol samostatné účtovníctvo. Poukázal na to, že všetci pracovníci tlačiarne sú v pracovnoprávnom vzťahu s ním ako zamestnávateľom. V mesiacoch apríl až máj 1992 mu bol poskytnutý ďalší úver zo Slovenskej štátnej sporiteľne na zakúpenie modernejšieho zariadenia a strojov. Úver bol poskytnutý výlučne jemu, pričom z týchto prostriedkov zakúpil falcovačku zn. STAHL, 2 autá zn. Peugeot 405 a osobný počítač. Vo vyjadrení poprel tvrdenia žalobcu, aby tento počas celej doby účelne využíval hnuťelný a nehnuteľný majetok v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou. Ako podnikateľ nemal žiadneho zamestnanca a sám pracovnú činnosť taktiež nevykonával. Podľa vyjadrenia žalovaného tento mal v marci 1993 zrealizovať prostredníctvom stavebnej firmy rekonštrukciu nehnuteľnosti v rámci ktorej bola vykonaná oprava strechy, vybudované podkrovné priestory a sociálne zariadenia pre zamestnancov. Cena za vykonané práce predstavovala sumu 750.000,-Sk. Žalovaný namietal, že o túto sumu predmetnú nehnuteľnosť zhodnotil. Poukazujúc na to, že vec, ktorá je predmetom vyporiadania užíva on, túto na svoje náklady výlučne on zhodnotil a prevádzal úhradu na splácanie úveru, požiadal, aby bola vec prikázaná do jeho výlučného vlastníctva. Zároveň sa domáhal širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXX k.ú. Michalovce s poukazom na to, že zhodnotil nehnuteľnosť, rovnako aj z toho dôvodu, že úver, ktorý im bol poskytnutý na vydraženú nehnuteľnosť spláca výlučne on sám.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav :

Z rozsudku OS Michalovce č.k. 14C 1023/1994 - 330 zo dňa 13.12.2000 súd zistil, že okresný súd zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnosti a hnuťelným veciam špecifikovaným vo výroku rozsudku, tieto prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného s povinnosťou finančného vyrovnania žalobcu v sume 2.139.585.- Sk.

Z uznesenia krajského súdu č.k. 14Co 196/01-355 zo dňa 31.1.2003 súd zistil, že krajský súd zrušil prvostupňový rozsudok a vec mu vrátil na ďalšie konanie, s poukazom na to, že úlohou súdu I. stupňa bude v doplnenom dokazovaní podrobným vylúčením účastníkov konania, predloženými listinnými dôkazmi, obsahom pripojeného spisu 6C 576/95 zistiť rozsah vecí patriacich do podielového spoluvlastníctva s výnimkou nehnuteľnosti, kde súd I. stupňa správne ustálil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania, obsah zmluvy o združení a ako každý z účastníkov konania v rozmedzí od 15.2.1992 do 31.7.1994 vyvíjal činnosť na dosiahnutie dojednaného účelu spôsobom dojednaným v ich ústnej zmluve o združení, včítane dojednania záväzkov (úverových zmlúv) voči tretím osobám, resp. kto z účastníkov akým spôsobom vložil aké druhovo určené veci (peniaze, úvery) po oddelení od svojho vlastného majetku do majetku predmetného zdruzenia, resp. kto z účastníkov, akým spôsobom zhodnotil nehnuteľnosti tvoriace predmet podielového spoluvlastníctva účastníkov konania a ktoré z vecí vložených účastníkmi do zdruzenia mali individuálnu povahu a nemali sa stať predmetom podielového spoluvlastníctva. Po takto doplnenom dokazovaní a zistení rozsahu podielového spoluvlastníctva ako aj rozsahu majetkových práv, ktoré obaja účastníci konania uplatňujú voči sebe v konaní, vykoná súd I. stupňa vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom zmysle aj pri vyriešení odborných otázok ohľadne možného prvého spôsobu podľa záväzného poradia zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva s tým, že sa vyporiada aj s ďalšími odvolacími námietkami žalovaného ohľadne nedostatočného zohľadnenia zhodnotenia nehnuteľnosti.

Z rozsudku OS Michalovce č.k. 14C 1023/94-1039 zo dňa 31.1.2006 súd zistil, že okresný súd po opätovnom doplnení dokazovania opätovne zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov k hnuťelným veciam aj k nehnuteľnosti s tým, že zaviazal žalovaného na finančné vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu zaplatiť žalobcovi sumu 1.925.000,-Sk.

Na základe pôvodného i doplneného dokazovania konštatoval, že účastníci konania dňa 15.2.1992 vydražili prevádzkovú jednotku 229 - K. P. Š. G. G. so sídlom v C. a kúpnu cenu zaplatili z úveru poskytnutého im obom vo výške ceny vydraženej prevádzky. Z oznámenia žalovaného o vystúpení

zo združenia je zrejmé, že spoločne vykonávali výrobnú aj obchodnú činnosť v oblasti polygrafie smerujúcu k dosiahnutiu hospodárskeho výsledku. Výsledky vykonaného dokazovania nasvedčujú tomu, že účastníci konania uzavreli zmluvu o združení v ústnej forme, ktorej obsah však zostal nejasný, lebo účastníci nepredložili hodnoverné dôkazy, ktorými by preukázali obsahovú stránku tejto zmluvy a preto nebolo možné zistiť ani režim správy ich majetkových hodnôt. Forma spolupráce pri výkone ich podnikateľských aktivít bola čiastočne preukázaná svedeckými výpoveďami p. Š. a W. C. T.T. s tým, že podľa svedkyne Š. účastníci si viedli účtovníctvo zvlášť, bol medzi nimi určitý vzťah spolupráce, ktorá bola založená na tom, že žalovaný si objednával u žalobcu určitý rozsah prác, ktoré boli následne spätne fakturované. Označila stroje, ktoré sa v prevádzke nachádzali v čase, keď tam bola zamestnaná a uviedla, že sa pripravovala kúpa päťfarebnej tlačiarne za prostriedky z úradu práce vo výške 700.000,- Sk, ktoré dostal žalobca za zamestnanie pracovníkov.

V doplnenom dokazovaní súd I. stupňa oboznámil obsah predložených listinných dôkazov - daňového priznania žalobcu za rok 1992, daňových dokladov a objednávok, úverovej zmluvy z 11.3.1992, zmluvy o pristúpení k záväzku z 20.1.1993, úverovej zmluvy z 31.1.1995, žiadosti o poskytnutie príspevku na úhradu nákladov na vytvorenie spoločensky účelných pracovných miest zo dňa 17.11.1992 a dohody o vytvorení spoločensky účelného pracovného miesta, výpismi z účtu v peňažnom ústave a spisu 6C 576/95, najmä úverových zmlúv. Oboznámil obsah správy Daňového úradu Michalovce, z ktorej vyplýva, že vykonal u žalovaného daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie rokov 1993 -1994 a za čas od 11.3.1996 do 22.9.1997 a zistil, že žalovaný na objekte, ktorý vydražili obaja účastníci konania, vykonal v r. 1993 stavebné úpravy v hodnote 1.027.807,-Sk a z toho do nákladov zaúčtoval 816.161,-Sk. Podľa znaleckého posudku z tejto sumy tvorili náklady na opravu sumu 444.738,- Sk a suma 371.423,-Sk predstavovala investície do objektu, o ktoré žalovaný znížil zaúčtované náklady daňového subjektu. Správca dane po zistení, že účastníci konania sú spoluvlastníkmi objektu, uznal zaúčtované odpisy o sumu 220.275,-Sk.

Vychádzajúc z takto vykonaného dokazovania súd I. stupňa s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP dospel k záveru, že aj keby tu bola možnosť reálnej deľby nehnuteľnosti i hnutel'nych vecí, vzhľadom na charakter prevádzky tlačiarne, ktorá má produkovať určitú výrobnú činnosť, javí sa viazanosť nehnuteľnosti na hnutel'né veci, pretože oddelene by sa nemohla v prevádzke vykonávať činnosť, za účelom ktorým bola vydražená. Uzavrel, že reálna deľba v danom prípade nie je možná, lebo predmetom spoluvlastníctva nie sú len stavby, pozemok a hnutel'né veci, ale výrobná prevádzka s príslušenstvom a v prípade rozdelenia by nebola splnená podmienka spravodlivého vynaloženia nákladov spojených s reálnym rozdelením vecí do podoby dvoch samostatne fungujúcich výrobných prevádzok. Pri rozhodovaní o tom, ktorému spoluvlastníkovi prikáže predmet spoluvlastníctva do výlučného vlastníctva prihladol na kritérium účelného využitia veci. Z dokazovania vyplýva, že od augusta 1994 predmet spoluvlastníctva užíval žalovaný a to z dôvodu nezhôd medzi účastníkmi, ktoré vyvrcholili až tým, že žalobca bol vylúčený z možnosti užívať predmet spoluvlastníctva. Žalovaný predmet spoluvlastníctva užíva výlučne sám, vykonáva tam výrobnú i obchodnú činnosť a zamestnáva všetkých pracovníkov prevádzky. Kritérium účelného využitia veci preto svedčí v prevyšujúcej miere žalovanému, ktorému bol predmet spoluvlastníctva súdom aj prikázaný do výlučného vlastníctva.

Primeraná náhrada bola stanovená znaleckými posudkami. Znalec Ing. N. najprv v súlade s uznesením súdu I. stupňa zistil všetky hnutel'né a nehnuteľné veci vydražené účastníkmi a ďalšie hnutel'né veci nimi nadobudnuté do augusta 1994, odkedy sa žalobca nepodieľal na ďalšej obchodnej činnosti. Takto vyšpecifikovaný majetok tvoril ku dňu skončenia činnosti združenia predmet spoluvlastníctva, ktorý je potrebné vyporiadať. Primeranú náhradu vypočítal tak, že trhovú hodnotu nehnuteľnosti - 4.600.000,-Sk ponížil o polovicu sumy preukázaných investícií žalovaným, t.j. o sumu 750.000,-Sk, pretože žalovaný zhodnotil aj svoj spoluvlastnícky podiel na predmetnej nehnuteľnosti. Z výslednej hodnoty patrí polovica žalobcovi, ktorá vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 1.925.000,-Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, aby :

- zrušil podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX k.ú. C. ako parc. č. XXXX zastavaná plocha o výmere 508m², č. súp. XXXX, parc.č. 2281 zastavaná plocha o výmere 15m², parc. č. XXXX zastavaná plocha o výmere 17m², parc.č. XXXX zastavaná plocha o výmere 716m² a k hnutel'ným veciam Dominant B2 (výrobné číslo 72510183), Romayor B3-314 (výrobné číslo 31419760), Viktória B2 (V.č.13887, nepoužíva sa), Rosia (výrobné číslo 5109, používa sa len

zriedka), Rezačka seipa 115 (výrobné číslo 44465), lis na papier (výrobné číslo TYP-RB-RP 1042), drôtošička (výrobné číslo 7197, 468, nepoužíva sa), vysokozdvížny vozík, Grafopress 2ks (výrobné číslo TYP-GP1 61073) s tým, že uvedené nehnuteľnosti a huteľné veci prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného a

- uložil žalovanému na finančné vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.250.000,- Sk a polovicu hodnoty huteľných vecí určenej znaleckým posudkom do 30 dní od právoplatnosti rozsudku

- uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému na finančné vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu sumu 750.000,- Sk ako polovicu hodnoty zhodnotenia nehnuteľnosti v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku

- uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému z titulu širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva sumu 1.985.298,75 Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 18% ročne od 17.2.1998 do zaplataenia v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku

- zamietol žalobu o zrušenia a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k huteľným veciam : fax Panasonic KX - F90B, tlačiareň EPSON LQ-1070 (A3,24j), Scanner Chinom DS 3000, PC AT 486/33 MHz + tlačiareň Hewlet-Packard HP-IIIP LASERJET, 391000 REPRONMASTER 310, čalúnená sedačka Sigrid, 90092100FNAH1 B AGFA X6, 2 plynové kotly SABAL AR MSC-20, tel. ústredňa UE5, Hard disc, obloženie miestností, PC+HP Laser JET + RAM

- uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajú zo zaplataeného súdneho poplatku odvolacieho konania a trov právneho zastúpenia.

Odvolanie odôvodnil tým, že súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, lebo nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Spochybnil záver súdu I. stupňa o existencii zmluvy o združení medzi účastníkmi konania, vytkol aj nesprávne určenie rozsahu podielového spoluvlastníctva, prikázanie huteľných vecí a splácanie úveru.

Žalovaný nesúhlasil so záverom súdu I. stupňa, že účastníci konania uzavreli zmluvu o združení. Takýto záver nevyplýva z výpovede svedka Ing. T. ani z výpovede p. Šimovej. V konaní nebolo preukázané naplnenie podstatných náležitostí zmluvy o združení, účelom ktorého by malo byť spoločné podnikanie účastníkov konania. Rovnako nebolo preukázané ani splnenie povinností účastníkov zdrużenia, najmä spôsob vyvíjania činnosti na dosiahnutie dojednaného účelu podľa § 830 Občianskeho zákonníka, poskytnutie peňazí alebo vecí na účely zdrużenia a ich oddelenie o ostatného majetku poskytujúceho člena zdrużenia. Taktiež nebol preukázaný spôsob obstarávania spoločných vecí podľa § 836 Občianskeho zákonníka. Existenciu zmluvy o združení poprel žalobca i vypočutí svedkovia, ktorí vypovedali o spolupráci účastníkov konania, nie však o vytvorení zdrużenia. Z uvedeného vyplýva, že účastníci konania neuzavreli zmluvu o združení, žalovaný teda nemohol ani platne z neexistujúceho zdrużenia vystúpiť.

Účastníci konania uzavreli dňa 26.2.1992 spoločenskú zmluvu o založení verejnej obchodnej spoločnosti, ktorá však nebola doručená príslušnému obchodnému registru a spoločnosti P. O. E..M..D.. nikdy nevznikla. Podľa ust § 10 ods. 2 Obchodného zákonníka v znení platnom do 31.12.2001 ak podniká viac osôb pod spoločným menom bez zalożenia právnickej osoby, sú tieto osoby povinné splniť záväzky vzniknuté pri tomto podnikaní spoločne a nerozdielne. Toto ustanovenie slúži na ochranu tretích osôb a nie je nijako viazané na ust. § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka. Ak by účastníci aj podnikali pod spoločným názvom bez zalożenia právnickej osoby, malo by to za následok len vznik pasívnej legitímácie.

Odvolateľ namietal aj súdom určený predmet podielového spoluvlastníctva. Nemal výhrady vo vzťahu k zrušeniu a vyporiadaniu spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, nesúhlasil však s určením huteľných vecí, ktoré by mali patriť do podielového spoluvlastníctva, pretože súd I. stupňa do tohto režimu zaradil veci, ktoré nadobudol výlučne sám a uhrádzal ich z úveru č. 157, poskytnutého mu dňa 7.5.1992, ktorý splácal výlučne z prostriedkov z vlastnej podnikateľskej činnosti. Označené huteľné veci neboli nadobudnuté účastníkmi v dražbe a neboli ani vedené v účtovníctve žalobcu ako tvrdil Ing. T., kde boli vedené len veci nadobudnuté v dražbe a úver poskytnutý na kúpu vydraženej prevádzky. Prostriedky vo výške 700.000,- Sk boli poskytnuté z Úradu práce výlučne žalovanému, ktorý bol evidovaný ako zamestnávateľ, preto huteľné veci, ktoré z tejto čiastky nadobudol, sú jeho výlučným vlastníctvom.

Vytýkal súdu I. stupňa pochybenie pri výpočte finančného vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu, pretože ak sa trhovú hodnotu nehnuteľnosti 4.600.000,- Sk vydeli dvoma a následne sa odpočíta polovica žalovaným vynaložených investícií vo výške 750.000,- Sk, výsledkom je suma 1.550.000,- Sk a nie suma 1.925.000,- Sk, na ktorú súd zaviazal žalovaného. Žalovaný poukázal na to, že suma 4.600.000,- Sk predstavuje len hodnotu nehnuteľnosti, znalcom nebola zohľadnená trhovú hodnotu hnutelných vecí patriacich do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania nadobudnutých v dražbe. Súd I. stupňa dal znalecky oceniť len hnutelné veci, ktoré patria výlučne žalovanému a nezohľadnil a nemohol ani vyporiadať hnutelné veci nadobudnuté v dražbe, lebo ich hodnota mu nebola známa.

Poukázal na to, že v konaní boli vypracované 2 znalecké posudky, pričom v druhom posudku bola hodnota nehnuteľnosti stanovená nižšou sumou. Súdu I. stupňa bral do úvahy len znalecký posudok s vyššou hodnotou, tento svoj postup v rozsudku neodôvodnil a nevyporiadal sa v ňom ani s návrhom žalovaného, aby sa pri určení hodnoty nehnuteľnosti vychádzalo z priemeru hodnôt uvedených v oboch posudkoch.

Zdôraznil, že účastníci konania spoločnú nehnuteľnosť nadobudnutú vydražením zaplatili z úveru podľa úverovej zmluvy zo dňa 11.3.1992, z ktorej dlžníkmi boli obaja. Okrem istiny bolo zaplatených na úrokoch z úveru 1.185.907,50 Sk a na bankových poplatkoch 3.690,- Sk, celkom 3.970.597,50 Sk. Úver bol spočiatku splácaný bezhotovostným prevodom cez účet žalobcu, s ktorým mohol disponovať aj žalovaný a na ktorý plynuli príjmy zo samostatnej podnikateľskej činnosti oboch účastníkov. Pretože žalobca nebol ochotný podieľať sa na splátkach úveru, žalovaný dňa 20.1.1993 uzavrel zmluvu o prístupení k záväzku a zaviazal sa úver splácať sám zo svojho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedenej na meno P. O., IČO XXXXXXXXXXX(pridelené žalovanému), majiteľom ktorého bol žalovaný. K uvedenému dňu zaplatili obaja účastníci z úveru sumu 764.145,10 Sk, z čoho polovica činí 382.072,55 Sk. Zostatok úveru v sume 3.206.452,40 Sk zaplatil žalovaný sám. Polovica tejto sumy vo výške 1.603.226,20 Sk je pohľadávkou žalovaného voči žalobcovi, na úhradu ktorej žalovaný žiadal zaviazal žalobcu v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Súd I. stupňa však vykonal vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bez zohľadnenia uvedeného úveru, hoci z neho bola zaplatená vydražená prevádzka a aj odvolací súd v zrušujúcom uznesení upozornil súd I. stupňa na vyporiadanie úveru v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

Z uznesenia krajského súdu č.k. 4Co 174/2006-1066 zo dňa 29.12.2008 súd zistil, že krajský súd zrušil rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že v prejednávanej veci sa žalobca domáha zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva účastníkov konania k nehnuteľnosti a hnutelným veciam, ktoré nadobudli vydražením v malej privatizácii. V konaní nebolo sporné, že účastníci konania sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v k.ú. C. a tiež vydražených hnutelných vecí. Aj keď súd I. stupňa z časti doplnil dokazovanie podľa zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, nevykonal ho v plnom rozsahu, rozhodol predčasne bez náležitého zistenia skutkového stavu.

V prvom rade nerozhodol o všetkých veciach, ktoré nepochybne do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania patrili, a ktoré nadobudli vydražením prevádzky tlačiarne v Michalovciach, pretože vyporiadal ich spoluvlastníctvo len k nehnuteľnosti. Nerozhodol o zrušení ich podielového spoluvlastníctva aj k vydraženým hnutelným veciam - zariadeniu vydraženej prevádzky. Tieto veci sa nachádzali v prevádzke aj v r. 1999, teda v čase vyhotovovania znaleckého posudku spoločnosťou UNIOS INVEST, s.r.o. Banská Bystrica. Keďže účastníci konania k vydraženým veciam nevedeli predložiť žiadne doklady a vzhľadom na vek ich zostatková účtovná hodnota bola nulová, vychádzala znalecká organizácia zo sumárnej rekapitulácie výsledkov mimoriadnej inventúry hospodárskych prostriedkov na prevádzke K. P., Š..G.. G. prevádzka C. z 12.2.1992, kde bola uvedená ich nadobúdacia hodnota 1.375.855,- Sk. Uvedenú skupinu jednotne zaradili do položky ostatné stroje a stanovili ich zostatkovú hodnotu vo výške 344.000,- Sk. Dodatkom č. 1 zo septembra 2005 aktualizovali všeobecnú hodnotu majetku aj v tejto časti a stanovili ju vo výške 343.964,- Sk.

Súd I. stupňa sa týmito spoločne vydraženými vecami v preskúmanom rozhodnutí nezaoberal, v konaní nezisťoval, či ku dňu jeho rozhodnutia vôbec existujú, aká je ich hodnota a podielové spoluvlastníctvo k nim ani nevyporiadal.

Žalovaný v konaní preukázal, že spoločnú nehnuteľnosť zhodnotil na vlastné náklady. Dopracovaním pôvodného znaleckého posudku Ing. D. znalec určil cenu investícií na modernizáciu a rekonštrukciu nehnuteľnosti sumou 1.500000,- Sk, ktorú účastníci konania nenamietali, a o ktorú bolo potrebné znížiť ich trhovú hodnotu. Vzhľadom na to, že rekonštrukciu sa zhodnotil tak podiel žalobcu i žalovaného, o rovnakú sumu (lebo ich podiely sú rovnako veľké) bol potrebné krátiť podiely oboch účastníkov konania, alebo od trhovej hodnoty odpočítať celú sumu zhodnotenia a rozdiel deliť dvoma. Odpočítaním polovice zhodnotenia od celkovej trhovej ceny nehnuteľnosti dospel súd I. stupňa k nesprávnej výške finančnej náhrady ustupujúcemu vlastníkovi.

Ak súd zruší podielové spoluvlastníctvo prikázaním veci jednému zo spoluvlastníkov, ustupujúcemu spoluvlastníkovi patrí primeraná náhrada. Súd I. stupňa jednak nerozhodol o zrušení podielového spoluvlastníctva k vydraženým hnutelným veciam a následne sa nevyporiadal ani s náhradou za podiel na hnutelných veciach ustupujúcemu spoluvlastníkovi, jeho rozhodnutie o výške náhrady žalobcovi aj vo vzťahu k nehnuteľnosti je pre nedostatok odôvodnenia nepreskúmateľné.

Poukázal na to, že odôvodnenie rozsudku malo účastníkom objasniť ako konajúci súd dospel k záverom na základe ktorých rozhodol. Predmetom vypořádania medzi účastníkmi konania boli aj hnutelné veci, ktoré nevydražili ale ich nadobudli počas prevádzkovania spoločnej nehnuteľnosti. Tvrdenia účastníkov konania k týmto veciam boli diametrálne odlišné, kým žalobca tvrdil, že boli nadobudnuté zo spoločných prostriedkov, žalovaný tvrdil, že tieto nadobudol výlučne on, pretože boli zakúpené z prostriedkov poskytnutých na základe úverovej zmluvy, ktorú uzavrel len on a úver splatil výlučne z vlastných prostriedkov. Súd I. stupňa uzavrel, že účastníci konania spoločne podnikali na základe zmluvy o združení, od ktorej žalovaný odstúpil v auguste 1994 a označené hnutelné veci nadobudli spoločnou činnosťou. Niekoľko osôb sa môže združiť, aby sa spoločne pričínili o dosiahnutie dojednaného účelu. Združenia nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti (§ 829 ods. 1, 2 OSP).

Keďže podmienkou platnosti zmluvy o združení nie je písomná forma, zmluva o združení môže vzniknúť aj ústne prípadne zmluvné strany sa môžu takouto zmluvou riadiť bez toho, aby si uvedomovali, že k dohode došlo.

Odvolací súd poukázal na to, že výsledky dokazovania nasvedčujú správnosti záveru súdu I. stupňa, že účastníci konania od vydraženia prevádzky podnikali spoločne. Spoločnému podnikaniu účastníkov konania nasvedčuje nielen to, že podnikateľskú činnosť vyvíjali v tých istých priestoroch, ktoré im vlastnícky patrili, ale aj dohoda o rozdelení činnosti, kým žalobca, ktorý mal polygrafické vzdelanie sa mal zrejme venovať priamo tlačiarenskej činnosti, žalovaný mal na starosti styk so zákazníkmi, objednávky, administratívu.

Účastníci konania podnikali samostatne na základe vlastných živnostenských oprávnení. Živnostenské oprávnenie je zákonnou podmienkou pre podnikanie každého z nich, pretože združenie nie je právnickou osobou, nemá právnu subjektivitu a teda živnostenské oprávnenie nemohlo mať združenie. Táto skutočnosť ako aj okolnosť, že nevedli ani spoločné účtovníctvo, či už preto, že to nebolo možné (žalobca účtoval v jednoduchom účtovníctve a žalovaný ako osoba zapísaná v obchodnom registri bol povinný viesť podvojnú účtovníctvo) alebo z nevedomosti, nevylučuje faktické spoločné podnikanie účastníkov, k ukončeniu ktorého došlo v auguste 1994, kedy žalovaný oznámil, že zo združenia vystupuje.

Pokiaľ do tej doby zo spoločných prostriedkov získaných pri podnikaní nadobudli hnutelné veci, tieto patria do ich podielového spoluvlastníctva (§834 Občianskeho zákonníka) a v prípade zániku združenia musí byť aj predmetom vypořádania (§841 Občianskeho zákonníka). V prípade, že tieto hnutelné veci nadobudol len jeden z účastníkov konania z vlastných prostriedkov a vniesol ich do spoločného podnikania, pre spoločné užívanie, potom má právo na vrátenie týchto vecí podľa § 839 Občianskeho zákonníka.

Znalec Ing. L. N. v tabuľkovom prehľade znaleckého posudku uviedol okrem ceny hnutelných vecí aj dátum ich nadobudnutia a označil z akých prostriedkov boli zaplatené t.j. z akého účtu, resp. označil číslo úveru.

Súd I. stupňa tieto údaje nevyhodnotil a nezaoberal sa ani námietkami žalovaného, že časť z uvedených hnuiteľných vecí bola platená z úveru č. 157, o ktorý požiadal sám žalovaný a zaplatil ho aj z vlastných prostriedkov. Ak by tieto hnuiteľné veci patrili žalovanému, lebo ich nadobudol z vlastných prostriedkov, potom nebol dôvod určovať ich do jeho vlastníctva lebo mu patrili a vystúpením zo združenia sa mu len vracajú. V prípade, že ide o veci nadobudnuté zo spoločných prostriedkov účastníkov konania v súvislosti s ich spoločnou činnosťou, bolo potom potrebné zistiť ich hodnotu a odstupujúcemu spoluvlastníkovi priznať finančnú náhradu za jeho spoluvlastnícky podiel.

Súd I. stupňa nevykonal ani vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov konania v širšom rozsahu, keď nevykonal dokazovanie a nevyhodnotil ani tvrdenie žalovaného, že od januára 1993 realizoval splátky spoločného úveru len z vlastných prostriedkov. Keďže išlo o spoločný úver na kúpu spoločnej nehnuteľnosti, pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov konania je objasnenie žalovaným tvrdených skutočností a rozhodnutie o nich podstatné.

Úlohou súdu I. stupňa v ďalšom konaní bude vyporiadať podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania aj k hnuiteľným veciam nadobudnutým v dražbe, tieto veci nezameniteľne označiť a doplnením znaleckého dokazovania (ak to bude potrebné) stanoviť ich hodnotu. Vzhľadom na časový odstup doplniť znalecké dokazovania aj o aktualizáciu trhovej ceny vydražených nehnuteľností a ich zhodnotenia a správne stanoviť výšku finančného vyrovnania spoluvlastníckeho podielu spolu s vydraženými hnuiteľnými veciami. Súd I. stupňa opätovne posúdi a náležite odôvodní zaradenie ďalších hnuiteľných vecí do vyporiadania účastníkov (či patria a ktoré do podielového spoluvlastníctva účastníkov konania, príp. či sú vo vlastníctve len niektorého z účastníkov konania) s prihliadnutím na to, z akých prostriedkov boli nadobudnuté a ako sa ktorý z účastníkov o ich nadobudnutie pričínil. Napokon vykoná širšie vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov konania na základe posúdenia dôvodnosti a výšky žalovaným uplatňovaného nároku na zaplatenie polovice ním splatného úveru č. 148 na kúpu spoločnej nehnuteľnosti.

Súd po zrušujúcom uznesení krajského súdu vykonal vo veci ďalšie dokazovanie a zistil vo veci tento skutkový stav :

V priebehu konania pôvodný žalobca W.. K. O. dňa 7.5.2011 zomrel. Podaním zo dňa 14.11.2011 doručeným súdu dňa 15.11.2011 právny zástupca oznámil, že syn nebohého navrhovateľa C.. C. O., dcéra G.. R. I., PhD. a manželka nebohého žalobcu C.. R. O.Á. ako dedičia po nebohom žalobcovi súhlasili so vstupom do konania namiesto navrhovateľa podľa § 107 ods.3 OSP.

Podaním zo dňa 2.4.2013 doručeným súdu dňa 8.4.2013 C.. C. L. uviedla, že dňa 4.7.2012 prednostný záložný veriteľ C. I. pristúpil v rámci výkonu záložného práva k priamemu predaju zálohu t.j. spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti žalovaného v 1. rade C. L. a to na základe zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu výkonom záložného práva prednostného veriteľa následne zanikli záložné práva ostatných záložných veriteľov a z toho dôvodu žiadala, aby súd v zmysle ust. § 92 ods. 2,3 OSP uznesením rozhodol o zmene účastníka konania na strane žalovaného tak, že na miesto doterajšieho žalovaného W.. I. L., L.. X.XX.XXXX, P. J. I. XX, C. do konania, v časti týkajúcej sa vyporiadania podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti vstupuje nový žalovaný C. L., L.. X.XX.XXXX. súčasne oznámila súdu, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.1.2010 žalovaný v 1.rade postúpil na C. L. svoju pohľadávku voči pôvodnému žalobcovi W.. K. O. vo výške 65.899,84 € s príslušenstvom, ktorá predstavuje pohľadávku I. L. vo výške 1-ce zo sumy 131.799,69 € za zaplatený úver, ktorý spolu s pôvodným žalobcom K. O. za účelom zabezpečenia prostriedkov na zaplatenie dražobnej ceny za vydraženú nehnuteľnosť a hnuiteľné veci uzavreli dňa 11.3.1992 ako zmluvu č. 148 v sume 2.781.000,-Sk spolu s ročným úrokom vo výške 2,5% nad zákonnú sadzbu, pričom celková výška záväzku ku ktorému sa obaja zaviazali z tejto úverovej zmluvy predstavovala sumu 3.970.597,50 Sk t.j. 131.799,69 €. Uvedená suma pozostáva z úveru vo výške 2.781.000,-Sk, úrokov za úveru vo výške 1.185.907,50 Sk a bankových poplatkov vo výške 3.690,-Sk.

Okresný súd v Michalovciach uznesením č.k. 10C 178/2011 - 145 zo dňa 15.11.2013 pripustil, aby do konania na strane odporcu ako ďalší účastník pristúpila odporkyňa v 2.rade C.. C. L., L.. X.XX.XXXX, J. C., A.. I. XX.

Súd v zmysle zrušujúceho uznesenia krajského súdu vo veci nariadil doplnenie znaleckého dokazovania uznesením č.k.10C 178/2011- 29 zo dňa 28.7.2012 a uložil znaleckej organizácii UNIOS Invest spol. s r.o. vypracovať dodatok č. 3 k znaleckému posudku č. 39/06/1999 za účelom vyčíslenia všeobecnej hodnoty nehnuteľných a hnutelných vecí a vyčíslenia zhodnotenia nehnuteľnosti vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

Z dodatku č. 3 k znaleckému posudku č. 39/06/99 na čl. 35 - 74 súd zistil, že znalecký ústav stanovil všeobecnú hodnotu majetku uvedeného v znaleckom posudku č. 39/06/99 na čiastku 124.960,-€, pričom budovy a stavby predstavovali sumu 92.815,38 €, pozemky a porasty 27.875,22€, stroje, prístroje a zariadenia sumu 4.273,27 €. Zároveň znalecký ústav určil aj hodnoty zhodnotenia uvedenej nehnuteľnosti, pričom túto stanovil na sumu 43.807,49 €.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10.1.2010 (čl.104) uzavretej medzi W.. I. L. ako postupcom a C.. C. L. ako postupníkom, súd zistil, že postupca prehlásil, že má pohľadávku vo výške 65.899,84 € voči dlžníkovi W.. K. O. na tom základe, že dňa 11.3.1992 obidvaja spoločne uzavreli úverovú zmluvu č. 148 o účelovom úvere na malú privatizáciu na sumu 2.781.000,-Sk s ročným úrokom za úver vo výške 2,5% nad základnú sadzbu a celková výška záväzku ku ktorému sa obaja zaviazali z tejto úverovej zmluvy predstavovala sumu 3.970.597,50 Sk a tento úrok a poplatky v plnej výške splatené len postupcom aj napriek tomu, že sa na jeho zaplatení vo výške 1-ce zaviazal aj dlžník a z uvedeného dôvodu 1-ca zo sumy 131.799,69 € je pohľadávka postupcu voči dlžníkovi. Postupca si vyššie uvedenú pohľadávku uplatnil v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva v konaní vedenom na Okresnom súde v Michalovciach č.k. 14C 1023/94, pričom toto konanie nie je ku dňu podpísania tejto zmluvy skončené.

Z článku III. uvedenej zmluvy Oznámenie o postúpení pohľadávky, bod č. 1 súd zistil, že postupca sa týmto zaväzuje, že dlžníkovi uvedenému v článku I. tejto zmluvy, voči ktorému eviduje pohľadávku písomne oznámi postúpenie pohľadávky najneskôr do 3 dní odo dňa postúpenia pohľadávky t.j. do 3 dní odo dňa podpísania zmluvy.

Z výpovede žalovanej v 2.rade (čl.151) súd zistil, že odkúpila uvedený podiel od I. I., ktorý bol veriteľom nehnuteľnosti a tak sa stala spoluvlastníčkou uvedenej nehnuteľnosti. Následne potom uzavrela zmluvu o postúpení pohľadávky medzi ňou a žalovaným v 1.rade na sumu 65.899,84 € dňa 1.10.2010. Uviedla, že bližšie sa k veci nevie vyjadriť, pretože od začiatku sporu je účastníkom sporu žalovaný v 1.rade. Na základe toho predložila súdu aj plnomocenstvo, ktorým ho splnomocnila vo veci konať. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či má zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo s manželom uviedla, že áno. A na otázku, či táto suma pri prevode nehnuteľností bola vyplatená uviedla, že táto bola vyplatená.

Právny zástupca žalobcov na pojednávaní dňa 22.11.2013 uviedol, že namietajú výšku pohľadávky, ktorá bola uplatnená v zmluve o postúpení pohľadávky v sume 65.899,84 €, ktorú neuznávajú, pretože je to aj v rozpore s vyjadrením žalovaného v 1. rade zo dňa 19.5.2005, kde si uplatňoval pohľadávku voči žalobcovi vo výške 53.217,36 €. Uviedol, že z tejto zmluvy o postúpení pohľadávky nevyplýva presne špecifikácia uplatňovaného nároku resp. uplatňovanej pohľadávky.

Žalovaný v 1.rade sa k stanovisku právneho zástupcu žalobcov vyjadril, že v r. 2005 je pravdou, že si uplatňovali takú pohľadávku, ale v súčasnej dobe ju upresnili a podali ju tak, ako má byť presne podľa vyčíslenia.

Na pojednávaní dňa 22.11.2013 právny zástupca žalobcov uviedol, že nemajú ďalšie návrhy na dokazovanie. Navrhol, aby súd uložil účastníkom predložiť právne zdôvodnenie veci a toto písomne súdu predložiť s tým, aby vo veci mohlo byť rozhodnuté.

Zo záverečného vyjadrenia žalovaného v 1.rade na čl. 169 - 175 súd zistil, že žalovaný v 1. rade apeluje na súd, aby v tomto konaní rozhodol o vyporiadani podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam a pohľadávke zo zaplateného úveru, ktoré si nárokuje žalovaná v 2. rade a súčasne aj o vyporiadani podielového spoluvlastníctva k hnutelným veciam a pohľadávke zo zhodnotenia predmetných nehnuteľností, ktoré si uplatňuje žalovaný v 1.rade v rámci širšieho vysporiadania podielového spoluvlastníctva. Uviedol, že svoju pohľadávku zo zhodnotenia nehnuteľností si uplatnil v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva v rámci jedného konania o vyporiadanie

podielového spoluvlastníctva k hnutelným a nehnuteľným veciam. Keďže jeho pohľadávka vznikla zo zhodnotenia nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania podielového spoluvlastníctva je nesporné, že tieto veci spolu skutkovo súvisia. Poukázal na to, že v tomto konaní prebehlo rozsiahle dokazovanie týkajúce sa výšky jeho pohľadávky zo zhodnotenia nehnuteľností, preto by bolo v záujme hospodárnosti konania, aby súd ponechal veci v jednom konaní a rozhodol o predmetných nárokoch v jednom rozsudku, aj keď viacerými výrokmi. Poukázal na to, že bez účasti a záujmu pôvodného žalobcu W.. O. investoval svoje peňažné prostriedky nielen na opravu alebo úpravu nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve, ale tiež na rekonštrukciu o ktorú sa hodnota nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve zhodnotila. Čo sa týka hodnoty zhodnotenia nehnuteľností uviedol, že proti dodatku č. 3 k znaleckému posudku č. 39/06/1999, kde znalecká organizácia vyčíslila hodnotu zhodnotenia nehnuteľností vo výške 43.807,49 € nemá námietky, považuje za primeranú, pričom je toho názoru, že súd by mal vychádzať z tejto hodnoty pri výpočte sumy, ktorú by mali žalobcovia zaplatiť žalovanému v 1.rade za zhodnotenie nehnuteľností. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby súd zaviazal žalobcov osobitným výrokom k povinnosti zaplatiť mu sumu vo výške 21.903,74 € ako polovicu zo sumy 43.807,49 € predstavujúcu príslušnú časť zhodnotenia predmetných nehnuteľností v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Ďalej uviedol, že má za to, že hnutelné veci uvedené pod bodom 1 až 11 znaleckého posudku nadobudol jednoznačne žalovaný v 1.rade, čo preukázal v konaní, pretože kúpnu cenu za tieto hnutelné veci uhradil z úveru č. 157 poskytnutého mu dňa 7.5.1992 a splácaného výlučne z prostriedkov získaných z vlastnej podnikateľskej činnosti. Z predmetnej úverovej zmluvy bol zaviazaný výlučne žalovaný v 1. rade a uvedené hnutelné veci zakúpil ako podnikateľ pre výkon svojej podnikateľskej činnosti v rozsahu svojho podnikateľského oprávnenia. Ďalej uviedol, že vo svojom vyjadrení zo dňa 3.4.2013 žiadal, aby súd hnutelné veci spolu v hodnote 619,67 €, ktoré neboli predmetom dražby vylúčil z masy majetku patriaceho do vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Záverom žiadal, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo aj k hnutelným veciam, ktoré boli vydražené na dražbe dňa 15.2.1992 s tým že tieto hnutelné veci prikáže do výlučného vlastníctva žalovaného v 1. rade. Zaviazal žalovaného v 1. rade na finančné vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu na predmetných hnutelných veciach zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu 1.826,80 €, ktorá predstavuje polovicu hodnoty spoluvlastníckeho podielu na hnutelných veciach. Zaviazal žalobcov zaplatiť žalovanému v 1. rade spoločne a nerozdielne sumu 21.903,74 €, ktorá predstavuje polovicu celkovej sumy zhodnotenia nehnuteľností vo výške 43.807,49 €, pričom si uplatnil aj trovy konania.

Zo záverečného vyjadrenia žalovanej v 2. rade na čl. 164 - 168 súd zistil, že čo sa týka nehnuteľností, žiada, aby súd rozhodol, že tieto prikazuje do výlučného vlastníctva žalovanej v 2. rade s tým, že žalovaná v 2. rade je povinná na finančné vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne sumu vo výške 60.345,30 €, ktorá predstavuje polovicu hodnoty spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach určenej podľa znaleckého posudku a ďalej, že žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť z titulu širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva žalovanej v 2. rade sumu 65.899,84 €, ktorá predstavuje polovicu celkovej sumy vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. 148 spolu s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne z uvedenej sumy od 17.2.1998 až do zaplataenia, pričom žalobcom ani žalovanému v 1. rade trovy konania nepriznáva.

V danom konaní predmetom konania je vyporiadanie podielového spoluvlastníctva.

Podľa § 142 ods. 1 OZ, ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému alebo viacerým spoluvlastníkom, prihliadne pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výtazok rozdelí podľa podielov.

Súd na základe vykonaného dokazovania a zhodnotenia všetkých dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach dospel k záveru, že medzi účastníkmi nedošlo k mimosúdnej dohode o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Súd má za preukázané, že pôvodný žalobca a žalovaný v 1. rade nadobudli uvedené nehnuteľnosti ako aj hnutelné veci uvedené v prvom odstavci výroku rozsudku na základe dražby dňa 15.2.1992 a to prevádzkové jednotky bývalých K. P. Š..G.. G., G. C.. Pretože počas trvania tohto právneho vzťahu došlo medzi účastníkmi ako spoluvlastníkmi k nezhodám ohľadom hospodárenia zo spoločnou vecou, pričom sa nedohodli na zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, z týchto dôvodov súd zrušil podielové spoluvlastníctvo a následne vykonal

jeho vyporiadanie. Súd sa zaoberal tým, ktorý zákonný spôsob vyporiadania je pre daný prípad aplikovateľný. Súd sa prednostne zaoberal možnosťou reálneho rozdelenia predmetu sporu medzi účastníkov v rozsahu ich spoluvlastníckych podielov. Predmetom konania boli nehnuteľnosti ako aj huteľné veci. Súd zväžil, že v danom prípade nie je možné hodnotiť predmet spoluvlastníctva oddelene bez preukázaných vzájomných súvislostí. Veci patriace do podielového spoluvlastníctva účastníkov boli totiž vydražené ako prevádzka tlačiarne, ktorá má produkovať určitú výrobnú činnosť. Z tohto pohľadu sa javí viazanosť nehnuteľnosti na huteľné veci, pretože oddelene by nemohli produkovať výrobnú činnosť, teda účel na ktorý bola prevádzka vydražená. Z toho pohľadu súd zväžil nepoužiteľnosť reálnej del'by ako spôsobu vyporiadania. Z vyššie uvedených dôvodov súd aplikoval druhý spôsob zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva prikázaním veci za primeranú náhradu jednému zo spoluvlastníkov. Pri použití tejto zákonnej úpravy sa súd prvotne zaoberal otázkou, ktorému účastníkovi prikázať predmet spoluvlastníctva do výlučného vlastníctva a následne otázkou primeranej finančnej náhrady pre ustupujúceho spoluvlastníka. Vykonaným dokazovaním súd má za preukázané, že od mesiaca august 1994 predmet spoluvlastníctva užíva výlučne žalovaný. Súd sa v tomto smere zaoberal aj okolnosťami, za ktorých došlo k tvrdenému zamedzeniu pôvodnému žalobcovi užívať predmet spoluvlastníctva. Dôvodom mali byť nehody medzi účastníkmi, ktoré vyvrcholili do takého stavu, že pôvodný žalobca bol vylúčený z možnosti užívať predmet spoluvlastníctva. Všetky tieto okolnosti však zakladajú právny titul na základe ktorého je možné domáhať sa nápravy resp. poskytnutia zákonnej ochrany. Touto otázkou sa súd bližšie nezaoberal, pretože nebola predmetom konania. Súd v danom prípade zohľadnil, že žalovaný predmet spoluvlastníctva užíva výlučne sám, pričom prevádzka produkuje výrobnú a následne aj obchodnú činnosť. Súčasťou tejto činnosti sú aj rôzne obchodné väzby žalovaného, výsledkom ktorého je zabezpečenie podmienok chodu prevádzky, plnenie pracovnoprávných či iných zmluvných záväzkov. Žalovaný aj keď za okolností, ktoré boli vyššie spomenuté zamestnáva všetkých pracovníkov prevádzky. Z týchto dôvodov súd zväžil, že za daného stavu kritérium účelného využitia veci svedčí v prevyšujúcej miere žalovanému a preto súd predmet spoluvlastníctva a to sporné nehnuteľnosti prikázal do výlučného vlastníctva žalovanej v 2. rade, pretože táto sa v priebehu konania stala spoluvlastníčkou nehnuteľností a to na základe zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu výkonom záložného práva prednostného veriteľa, ktorým bol záložný veriteľ C. I. dňa 4.7.2012. Keďže túto nehnuteľnosť aj naďalej užíva žalovaná a zamestnáva zamestnancov, súd z toho dôvodu pristúpil k takémuto vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva nehnuteľností a prikázal ich do výlučného vlastníctva žalovanej v 2. rade. Čo sa týka týka huteľných vecí, súd zrušil podielové spoluvlastníctvo aj k huteľným veciam, ktoré boli predmetom dražby a sú uvedené v článku I. rozsudku tunajšieho súdu, pričom tieto prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného v 1. rade, nakoľko tento tieto stroje využíva v podstate od r. 1994 na svoju podnikateľskú činnosť. Na základe znaleckého posudku znaleckého ústavu Unios Invest s.r.o., dodatku č. 3 k znaleckému posudku č. 39/06/99 tento stanovil hodnotu uvedených huteľných vecí celkovou sumou vo výške 4.273,27 €, pričom stroje a zariadenie, ktoré boli vydražené na dražbe dňa 15.2.1992 predstavujú sumu 3.653,60 €. Keďže tieto huteľné veci užíva aj v súčasnej dobe žalovaný, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, pričom zaviazal žalovaného v 1. rade zaplatiť odstupujúcim spoluvlastníkom sumu 1.826,80 €, ktorá predstavuje polovicu hodnoty spoluvlastníckeho podielu na huteľných veciach.

Predmetom vyporiadania medzi účastníkmi konania boli aj huteľné veci, ktoré účastníci nevydražili, ale ich nadobudli počas prevádzkovania spoločnej nehnuteľnosti, pričom stanoviská obidvoch účastníkov k týmto veciam boli diametrálne odlišné. Žalovaný v 1. rade tvrdil, že tieto nadobudol výlučne on, pretože boli zakúpené z prostriedkov poskytnutých na základe úverovej zmluvy, ktorú uzavrel len on a splatil sám z vlastných prostriedkov. Súd sa zaoberal aj otázkou, či medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o združení. Podmienkou platnosti zmluvy o združení nie je písomná forma. Zmluva o združení môže vzniknúť aj ústne, prípadne zmluvné strany sa môžu takouto zmluvou riadiť bez toho, aby si uvedomili, že k dohode došlo. V priebehu konania a vykonávaného dokazovania súd dospel k záveru, že spoločnému podnikaniu účastníkov nasvedčuje nielen to, že podnikateľskú činnosť vyvíjali v tých istých priestoroch, ktoré im vlastnícky patrili, ale aj dohoda o rozdelení činnosti. Kým žalobca, ktorý mal polygrafické vzdelanie, sa mal venovať priamo tlačiarenskej činnosti, žalovaný mal na starosti styk so zákazníkmi, preto je súd toho názoru, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o združení aj keď si to účastníci neuviedomovali. K ukončeniu tohto podnikania došlo v auguste 1994, kedy žalovaný v 1. rade oznámil, že zo zdrużenia vystupuje. Pokiaľ by v priebehu tohto obdobia účastníci zo spoločných prostriedkov nadobudli huteľné veci, tieto by patrili do ich podielového spoluvlastníctva a v prípade zániku zdrużenia by boli aj predmetom vyporiadania (§ 834 a 841 OZ). V prípade, že tieto huteľné veci nadobudol len jeden z účastníkov konania z vlastných prostriedkov a vniesol ich do spoločného

podnikania pre spoločné užívanie, potom má právo na vrátenie týchto vecí podľa § 839 OZ. V danom prípade súd má za preukázané, že tieto hnutelné veci v období rokov 1992 - 1994 nadobudol žalovaný v 1. rade z vlastných prostriedkov, ktoré platil z úveru č. 157, ktorý mu bol poskytnutý dňa 7.5.1992 a z ktorého splácal uvedené hnutelné veci, ktoré sú uvedené v odseku 2 rozsudku. Túto skutočnosť má súd za preukázanú aj zo znaleckého posudku Ing. N., ktorý uvádzal konkrétne hnutelné veci, ktoré boli platné z úverovej zmluvy č. 157 a z toho dôvodu nárok žalobcov na vyporiadanie týchto hnutelných vecí zamietol ako nedôvodný, pretože tieto vlastnícky patria žalovanému v 1. rade a boli nadobudnuté len z jeho finančných prostriedkov, ktoré mu boli poskytnuté vo vyššie citovanej úverovej zmluve č. 157.

Súd po zrušujúcom uznesení vykonal aj vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v širšom rozsahu a to doplnením znaleckého dokazovania znaleckou organizáciou Unios INvest s.r.o. dodatkom č. 3 k znaleckému posudku č. 39/06/99, ktorý určil hodnotu nehnuteľnosti v celkovej sume 120.690,60 € a vyčíslenie zhodnotenia nehnuteľnosti v celkovej sume 43.807,49 €. Súd vo veci vykonal dokazovanie a dospel k záveru, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný v 1. rade splatil sám úverovú zmluvu č. 148, ktorá bola poskytnutá účastníkom na malú privatizáciu v sume 2.781.000,-Sk s ročným úrokom za úver vo výške 2,5%, pričom celková suma s úrokmi z omeškania a poplatkami predstavovala 3.970.597,50 Sk t.j. 131.799,69 €. Túto skutočnosť má súd za preukázanú predložením listinných dokladov a to výpismi z účtov žalovaného v 1. rade, kde sa jednoznačne preukázalo, že tento od začiatku uvedenú úverovú zmluvu splácal sám a v dôsledku nezhôd medzi účastníkmi konania potom následne prevzal na seba celý dlh od 1.1.1993 a tento aj v celom rozsahu splatil. Uvedený úver bol splatený dňa 16.2.1998, kedy bola uhradená posledná splátka úverovej zmluvy č. 148. Vzhľadom k tomu, že uvedené nehnuteľnosti s prihliadnutím na to, ktorý zo spoluvlastníkov na nehnuteľnosti podniká, udržiava ju, opravuje, prípadne do nej investoval a je schopný sa o jej údržbu naďalej starať, prikázal do vlastníctva žalovanej v 2. rade a túto zaviazal zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade na finančné vyrovnanie spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach sumu 60.345,30 €, ktorá predstavuje polovicu hodnoty spoluvlastníckeho podielu na vydražených nehnuteľnostiach.

Pretože v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva súd má za preukázané, že žalovaný svoju pohľadávku postúpil dňa 10.1.2010 žalovanej v 2. rade, ktorú mal voči pôvodnému žalobcovi W. K. O. vo výške 65.899,84 € s príslušenstvom, súd zaviazal žalobcov v 1. a 3. rade spoločne a nerozdielne uvedenú pohľadávku v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva vyplatiť žalovanej v 2. rade, pretože v konaní je jednoznačne preukázané, že žalovaný v 1. rade túto pohľadávku vyplatil v celom rozsahu a táto predstavuje polovicu zaplatenej úverovej zmluvy č. 148, ktorú v celom rozsahu uhradil žalovaný v 1. rade.

V zmysle § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd priznal žalovanej v 2. rade aj úrok z omeškania, ktorý predstavuje sumu 17,6% ako 2-násobok diskontnej sadzby platný v tom čase zo sumy 65.899,84 € od 17.2.1998 až do zaplataenia, nakoľko týmto dňom bolo pôvodnému žalobcovi známe, že došlo z jeho strany k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 458 ods. 2 OZ, nakoľko úverovú zmluvu č. 148 uzatvárali pôvodný žalobca aj žalovaný v 1. rade a táto bola splatná posledným dňom 16.2.1998. Vzhľadom k tomu súd priznal takto určenú výšku úrokov žalovanej v 2. rade.

V zmysle ust. § 142 OZ sa vykonáva vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v najširšom slova zmysle v jeho rámci sa prihliada napríklad aj na to, či a do akej miery niektorý z predchádzajúcich podielových spoluvlastníkov zhodnotil spoločnú nehnuteľnú vec investíciami a podobne. Z tejto zákonnej úpravy vyplýva, že zrušením podielového spoluvlastníctva či už dohodou alebo rozhodnutím súdu je nerozlučne spojené vyporiadanie spoluvlastníkov ktorých práva boli zrušením spoluvlastníctva dotknuté. Zmyslom tohto vypsoriadania nie je len poskytnutie primeranej náhrady za spoluvlastnícky podiel, ale vyriešenie všetkých vzťahov, ktoré sa medzi podielovými spoluvlastníkmi vytvorili v súvislosti s existenciou podielového spoluvlastníctva prípadne ktoré sa vytvárajú medzi predchádzajúcimi podielovými spoluvlastníkmi v súvislosti so zrušením podielového spoluvlastníctva. So zreteľom na to sa toto vyporiadanie vykonáva ako vyporiadanie v širšom zmysle slova, v rámci ktorého sa prihliada napr. aj na to, či a do akej miery niektorý z predchádzajúcich spoluvlastníkov zhodnotil spoločnú nehnuteľnú vec investíciami. Bolo by predsa nelogické, aby ten kto zhodnotil nehnuteľnú vec, ktorá mu pri zrušení podielového spoluvlastníctva bola prikázaná za primeranú náhradu najprv poskytol ostatným predchádzajúcim spoluvlastníkom náhrady vypočítané z hodnoty spoločnej nehnuteľnosti, vrátane ním

prevedeného zhodnotenia a aby potom prípadne v inom občianskom konaní uplatňoval proti ostatným predchádzajúcim spoluvlastníkom nároky na náhradu pomernej časti nákladov na toto zhodnotenie.

V danom prípade žalovaný v 1. rade si svoju pohľadávku zo zhodnotenia nehnuteľností uplatnil v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva v rámci jedného konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľným a hnutelným veciam. Súd má v konaní za preukázané, že žalovaný v 1. rade bez účasti a záujmu pôvodného žalobcu W.. O. investoval svoje peňažné prostriedky nielen na opravu a úpravu nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve, ale tiež na rekonštrukciu, ktorou sa hodnota nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve zhodnotila. Pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva ak dôjde k zániku podielového spoluvlastníctva, vzniká na strane neinvestujúceho spoluvlastníka pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva bezdôvodné obohatenie a to vo výške zhodnotenia jeho podielu v súvislosti s neodsúhlasenou investíciou predstavujúcou viac ako len nevyhnutnú opravu a údržbu. Súd má za preukázané, že stavebné práce súvisiace s rekonštrukciou boli objednávané žalovaným v 1. rade a faktúry vystavené na tieto práce boli uhrádzané z prostriedkov žalovaného v 1. rade. Investujúcemu spoluvlastníkovi tak vzniká dňom zániku podielového spoluvlastníctva voči druhému neinvestujúcemu spoluvlastníkovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, predstavujúceho hodnotu o ktorú sa hodnota jeho podielu zvýšila uskutočnenou investíciou. Na zhodnotenie nehnuteľnosti súd nariadil znalecké dokazovanie a z dodatku č. 3 k znaleckému posudku č. 39/06/99 súd zistil, že výšku zhodnotenia nehnuteľnosti znalecká organizácia vyčíslila vo výške 43.807,49 €. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalobcov v 1. a 3. rade zaplatiť žalovanému v 1. rade sumu 21.903,74 €, ktorá predstavuje príslušnú časť zhodnotenia predmetných nehnuteľností v rámci širšieho vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 151 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p. len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.